

LETTER TO SISTER AGNES AND SISTER PAULA¹

At the port of Tonkin, February 26, 1670

AFFECTIONATE LETTER

(AMEP, vol. 677, p.216; A. LAUNAY, *Histoire de la Mission du Tonkin, Documents historiques I*, Paris, Téqui, 1927, pp.104-105; CONGREGAZIONE DI PROPAGANDA (*Archivio Storico, Fondo S.C. Indie Orientali, Cina*, vol. 3, p.547); *Les Relations*, pp.307-308)

¹I, Pierre Lambert, Titular Bishop of Bérythe, Apostolic Vicar, by the grace of God and the Holy See Apostolic, greet and bless you, dear Sisters Agnes and Paula, the first two nuns to join the Congregation of the Lovers of the Holy Cross Sisters of Jesus Christ.

²After your profession of vows on Ash Wednesday, in my presence, as my heart desired, I had wished to say a few words to you about the sublime vocation and perfection to which you aspire, in response to the merciful call of God.³ However, on that day I was constrained to leave immediately to catch my return passage,⁴ and so I had the intention of writing these few lines to remind you that you no longer belong to yourselves (cf. 1 Cor 6:19–20), but entirely to Jesus Christ, for you have completely offered yourselves to Him. ⁵Thus, from now on, devote yourselves to knowing and loving Him by contemplating, imitating his life of suffering, and fulfilling the mission of the congregation.

⁶I strongly encourage you to be faithful to these duties, being certain that through them, you and this entire Church will receive great spiritual benefit.

⁷I also remind you in a very special way to take good care of your novices, seeing them as sacred treasures that God has entrusted in your hands.²

⁸Remember to engrave on their hearts this: The primary purpose of your congregation is to continue in yourselves the suffering of Jesus Christ and to offer your daily meditation, prayer, tears, work, and sacrifice to pray for the conversion of non-Christians and lapsed Christians.

⁹But it is of the utmost importance that all these works be carried out on behalf of Jesus Christ. He Himself wishes to perform them personally, but since this is not possible, He chooses certain souls, filling them with His Spirit—the spirit of mediation—to continue His incarnation and sacrifice until the end of time.

¹⁰From all that has just been said, dear Sisters, you surely now see how exalted your vocation truly is, and how you have died to the world—that is, to the senses, to natural inclinations, and to worldly reasoning—so that from now on, you may live only by the maxims, the examples, and the very life of Jesus Christ.

¹¹I ask you to continually think about these things and not to forget me before God.

*At the port of Tonkin,
February 26, 1670*

Notes:

1. We call this letter the *Affectionate Letter*. In the opening sentence of the letter, Bishop Pierre Lambert called them *Dear Sisters* (CONGREGATION OF PROPAGANDA (*Historical Archive, S.C. Fund Indie Orientali, Cina, vol. 3, p.547*). In the original French version, this posthumous text is titled: *Thư gửi Bà Anê và Bà Paula*. The word “Bà” can be understood as “bà mẹ”, which in Vietnamese means a very respectful title for women in society with social distinction and Superiors in the women religious orders of the primitive Vietnamese Catholic Church.
2. Saint Bishop Gregory of Nyssa, on the matter *Christian Education* (PG 46, pp. 295-298; The second reading of the Office of Reading on Saturday, 26th week of Ordinary Time): "So those who are chosen to be leaders must endure more hardship than others, and live more humbly than their subordinates, showing them that their life is an image and an example of a servant, treating those entrusted to their care by God as treasures from Him." In the *Affectionate Letter* verse 7, Bishop Pierre Lambert added "sacred" after "treasure."

THƯ GỬI BÀ ANÊ VÀ BÀ PAULA¹

Cửa khẩu Đàng Ngoài, ngày 26 tháng 02 năm 1670 BỨC TÂM

THƯ (Btt)

(AMEP, vol. 677, p.216; A. LAUNAY, *Histoire de la Mission du Tonkin, Documents historiques I*, Paris, Téquie, 1927, pp.104-105; CONGREGAZIONE DI PROPAGANDA (*Archivio Storico, Fondo S.C. Indie Orientali, Cina*, vol. 3, p.547); *Les Relations*, pp.307-308)

¹Pierre Lambert, Giám Mục Hiệu Toà Bérythe, Đại Diện Tông Toà do ơn Thiên Chúa và Toà Thánh Tông Truyền, gửi lời chào và phép lành đến quý chị Anê và Paula thân mến, là hai nữ tu đầu tiên gia nhập Tu Hội Nữ Mến Thánh Giá Chúa Giêsu Kitô.

²Sau khi các con tuyên khấn công khai vào ngày Lễ Tro trước sự hiện diện của cha, đáng lẽ như lòng ao ước, cha còn phải nói với các con đôi điều về bậc sống cao trọng và sự trọn lành mà các con nhắm tới theo tiếng gọi của Thiên Chúa từ bi nhân hậu; ³nhưng ngày hôm ấy cha gặp tình thế bó buộc phải đi ngay cho kịp chuyến trở về, ⁴nên cha đã có ý tưởng viết mấy lời này để nhắc cho các con biết rằng các con không còn thuộc về mình nữa (x. 1Cr 6,19-20), nhưng hoàn toàn thuộc về Chúa Giêsu Kitô, vì các con đã dâng mình trọn vẹn cho Người. ⁵Đề từ nay chỉ chuyên chú tìm sự hiểu biết và yêu mến Người bằng cách suy gẫm và noi theo cuộc đời đau khổ của Người, và bằng cách thực thi các nghĩa vụ của Tu Hội các con; ⁶cha hết sức khuyến khích các con hãy trung thành với các nghĩa vụ trên, vì biết chắc chắn nhờ đó các con và toàn thể Giáo Hội này sẽ lãnh nhận lợi ích lớn lao.

⁷Cha cũng nhắn nhủ các con cách rất đặc biệt là hãy hết sức chăm sóc các tập sinh của các con, và phải xem họ như những kho tàng thánh thiêng Thiên Chúa ký thác trong tay các con².

⁸Hãy nhớ năng khắc sâu vào tâm khảm họ điều này: mục đích chính của Tu Hội các con là tiếp nối nơi bản thân mình cuộc đời đau khổ của Chúa Giêsu Kitô và hằng ngày dâng việc suy gẫm cầu nguyện của các con, nước mắt của các con, các việc làm của các con và các hy sinh của các con, để cầu xin Người ban cho lương dân và những Kitô hữu bất hảo được ơn ăn năn trở lại.

⁹Nhưng điều hết sức quan trọng là phải thực hành mọi việc thay cho Chúa Giêsu Kitô, Người muốn đích thân làm những việc đó mà không thể được, nên dùng một số

người do Người tuyển chọn và ban đầy tinh thần của Người là tinh thần trung gian, để tiếp nối cuộc đời lữ thứ và hy sinh của Người cho đến tận thế.

¹⁰Qua những điều vừa nói trên đây, hỡi các nữ tu của cha, chắc hẳn các con thấy được rằng ơn gọi của mình cao trọng dường nào và các con đã chết đi đối với thế gian, nghĩa là đối với các giác quan, bản tính tự nhiên và lý trí người đời, để từ nay chỉ sống bằng những chiêm ngôn, những thực hành và bằng chính đời sống của Chúa Giêsu Kitô.

¹¹Cha xin các con hãy suy nghĩ liên lỉ về điều đó và đừng quên cha trước mặt Thiên Chúa.

*Tại Cửa Khẩu Đàng Ngoài, ngày 26 tháng 02 năm
1670*

¹ Chúng ta gọi là *Bức Tâm Thư* (Btt). Trong câu mở đầu lá thư, Đức Cha Pierre Lambert gọi họ là *Chị em thân mến* (CONGREGAZIONE DI PROPAGANDA (*Archivio Storico, Fondo S.C. Indie Orientali, Cina, vol. 3, p.547*). Trong bản gốc tiếng Pháp, di cảo này mang đầu đề: *Thư gửi Bà Ané và Bà Paula*. Chữ *Bà* có thể hiểu là *Bà Mụ*, một danh xưng trân trọng dành cho những mệnh phụ trong xã hội và Bề Trên trong các Dòng nữ của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam trong các thế kỷ đầu.

² Thánh Giám Mục Grêgôriô thành Nit-xê, về vấn đề *Giáo Dục Kitô Hữu* (PG 46, tr.295-298; Bài đọc 2 Kinh Sách ngày thứ bảy, tuần 26 Thường Niên): “VẬY NHỮNG AI ĐƯỢC ĐẶT LÀM ĐẦU THÌ PHẢI LÃNH PHẦN VẬT VÀ HƠN NHỮNG NGƯỜI KHÁC, ĂN Ở KHIÊM NHƯỜNG HƠN NHỮNG NGƯỜI CẤP DƯỚI, TỎ CHO HỌ THẤY ĐỜI SỐNG CỦA MÌNH LÀ MỘT HÌNH ẢNH VÀ MỘT TÂM GƯƠNG VỀ NGƯỜI TÔI TỚ, MÀ XEM NHỮNG KẸ ĐƯỢC CHÚA TÍN NHIỆM GIAO PHÓ CHO MÌNH COI SÓC NHƯ KHO TÀNG NGƯỜI KÝ GỬI”. Trong *Bức Tâm Thư* câu 7, Đức Cha Pierre Lambert thêm “thánh thiêng” sau “kho tàng”.